

W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej: Czy ustawodawca powinien zapewnić spełnienie innych wymogów, które zagwarantują, że strona będzie w stanie — jeszcze przed wydaniem przez sąd rozstrzygnięcia w sprawie — doprowadzić do należytego przestrzegania jej prawa podstawowego do tego, by jej sprawa była rozstrzygana przez „sędziego wyznaczonego na mocy ustawy”?

- 4) Czy przynajmniej w odniesieniu do krajowego porządku prawnego, który w celu ochrony niezawisłości i bezstronności sądów przewiduje w swojej konstytucji prawo podstawowe do przydzielania spraw sędziom według stałego klucza podziału tych spraw ustalonego uprzednio zgodnie z pewnymi zasadami ogólnymi, art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w związku z art. 47 karty i zasadę skuteczności należy interpretować w ten sposób, że zasady wewnętrznego podziału spraw w sądzie oraz wewnętrznego sposobu dokumentowania wpływających akt powinny być na tyle przejrzyste i zrozumiałe, aby sędzia lub strona byli w stanie, bez szczególnego wysiłku, sprawdzić zgodność konkretnego przydzielenia sprawy danemu sędziemu lub składowi orzekającemu z wymogami wewnętrznego podziału spraw w sądzie?

W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej: Czy istnieją jakieś inne wymogi, które powinien określić ustawodawca, gwarantujące, że sędzia względnie strona będą w stanie uzyskać informację na temat zgodności z prawem konkretnego przydzielenia sprawy sądowej?

- 5) Czy przynajmniej w odniesieniu do krajowego porządku prawnego, który w celu ochrony niezawisłości i bezstronności sądów przewiduje w swojej konstytucji prawo podstawowe do przydzielania spraw sędziom według stałego klucza podziału tych spraw ustalonego uprzednio zgodnie z pewnymi zasadami ogólnymi, art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w związku z art. 47 karty i zasadę skuteczności należy interpretować w ten sposób, że strony postępowania i prowadzący postępowanie sędzia powinni być w stanie, bez szczególnego zaangażowania z ich strony, zrozumieć treść przepisów regulujących podział spraw i w ten sposób sprawdzić zgodność z prawem dokonanego przydzielenia sprawy danemu sędziemu lub składowi orzekającemu?

W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej: Czy istnieją jakieś inne wymogi, które powinien określić ustawodawca, gwarantujące, że sędzia względnie strona będą w stanie uzyskać informację na temat zgodności z prawem konkretnego przydzielenia sprawy sądowej?

- 6) Jakie działania powinien podjąć sędzia ze względu na ciężący na nim na mocy prawa Unii obowiązek przestrzegania wymogów proceduralnych prawa Unii, w sytuacji gdy aktem prawnym (pozasądowym lub dotyczącym wewnętrznego funkcjonowania sądów), którego nie może zakwestionować, jest on zobowiązany do postępowania w sposób naruszający prawo Unii i prawa stron?

**Odwołanie od postanowienia Sądu wydanego w dniu 25 marca 2019 r. w sprawie T-371/18, Clarke/Komisja,
wniesione w dniu 3 kwietnia 2019 r. przez Andrew Clarke’a**

(Sprawa C-284/19 P)

(2019/C 213/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Andrew Clarke (przedstawiciel: E. Lock, Solicitor)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

— Przekazanie skargi do ponownego rozpoznania przez Sąd z uwzględnieniem ustaleń Trybunału;

- nakazanie, aby nie później niż do dnia 12 kwietnia 2019 r. (lub do daty, do której przewidziany w art. 50 TFUE termin może zostać przedłużony):
  - a) Sąd zbadał skargę w takich ramach czasowych i w taki sposób, aby był w stanie wydać końcowy wyrok w jej przedmiocie;
  - b) tytułem środka tymczasowego, Komisja przekazała Zjednoczonemu Królestwu uzasadnioną opinię określającą jej stanowisko w przedmiocie naruszeń prawa Unii, które można wywnioskować z pisma z dnia 25 października 2018 r., jakie instytucja ta wystosowała do wnoszącego odwołanie;
- stwierdzenie, że strony mogą w razie potrzeby zwrócić się do Sądu o udzielenie dalszych wskazówek;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez wnoszącego odwołanie.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania wnoszący odwołanie podnosi jeden zarzut.

Twierdzi on, że w postanowieniu z dnia 25 marca 2019 r. Sąd błędnie zinterpretował żądania skargi, błędnie ustalił, że skarżący nie ma legitymacji do jej wniesienia i że Sąd nie jest właściwy do rozpoznania zawartych w niej żądań.

Wnoszący odwołanie nie domagał się tego, aby Komisja wszczęła wobec Zjednoczonego Królestwa postępowanie w przedmiocie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego. Domaga się on stwierdzenia nieważności dwóch decyzji Komisji, przy czym jedna z nich została błędnie zidentyfikowana przez Sąd. W związku z tym orzecznictwo, na które powołał się Sąd, albo nie uzasadnia stanowiska, na poparcie którego zostało przytoczone, albo pozbawione jest znaczenia. Wnoszący odwołanie jest uprawniony do żądania stwierdzenia nieważności owych decyzji w zakresie, w jakim jest on ich adresatem lub dotyczą go one bezpośrednio i indywidualnie. Ponadto, posiłkowo, wnoszący odwołanie może domagać się wydania orzeczenia na podstawie art. 265 TFUE ze względu na to, że Komisja zaniechała działania, nie wydając uzasadnionej opinii skierowanej do Zjednoczonego Królestwa w wykonaniu ciężarowego na niej na mocy art. 258 akapit pierwszy TFUE obowiązku wydania takiej opinii, zważywszy, że w drugiej z tych decyzji przyjęła ona w sposób dorozumiany, korzystając z zakresu uznania przewidzianego w art. 258 akapit drugi TFUE, że Zjednoczone Królestwo naruszyło prawo Unii. Wnoszący odwołanie twierdzi na tej podstawie, że uzasadniona opinia powinna zostać skierowana także do niego lub że dotyczyłaby go ona bezpośrednio i indywidualnie. Według wnoszącego odwołanie jest on także uprawniony do domagania się wydania nakazu zaprzestania naruszenia oraz środków tymczasowych w odniesieniu do swej skargi, w myśl art. 265 TFUE.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd Trnava (Słowacja) w dniu 9 kwietnia 2019 r. — RN/Home Credit Slovakia a.s.

(Sprawa C-290/19)

(2019/C 213/13)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Krajský súd Trnava